

alle todbare Varer, at man ikke behøver at betale Tolden af dem, man kan nemlig tage dem paa Creditoplag, og det beroer saaledes paa Ens egen fri Villie, om han vil betale Indforselstold af dem eller ikke. Men dette er ikke Tilfældet med consumtionspligtige Varer; med Hensyn til dem har Lovgivningen bestemt, at Afgiften strax skal betales, fordi der ellers ikke vilde blive betalt nogen Afgift af de Varer, der indføres til Forbrug. Jeg troer ogsaa den høit agtede Finantsminister feiler, naar han troer, at det kun skulde være til Lettelse for Udførselen til fremmede Steder, hvorimod Bestemmelsen netop sigter til Lettelse for den indensrigste Handel, idet Godtgjørelse skal gives for Varer, som fra Kjøbstæderne udføres til Landet, eller til andre Kjøbstæder, hvor herefter ingen Afgift mere vil finde Sted, og jeg kan derfor ikke finde, at det vil komme i Strid dermed, om man benytter sig af Leiligheden til at befrie sig for en Afgift, som herefter ikke vil hvile paa de Varer, som efter den Tid indføres. Jeg maa endnu kun bemærke, at, naar det antages, at der er tilstrækkelig Tid for de Næringsdrivende, hvem denne Bestemmelse angaaer, til at sikke sig mod, at de ikke skulde komme til at erlægge Afgift, da troer jeg heller ikke, at dette Argument er saa ganske passende; netop det, at de, som man mener, lang Tid iforveien skulde kunne tage Hensyn dertil, kan virke skadeligt, idet det kan virke til, at de Næringsdrivende ikke forsyne sig saaledes, som de ellers vilde, og dette kan atter faae en skadelig Indflydelse paa Affætningen af Landmandens Producter til de Næringsdrivende, naar de, som handle med disse Producter ikke tilstrækkeligt ville forsyne sig dermed, ligesom det omvendt kan have en skadelig Indflydelse ogsaa i en anden Retning, navnlig, at Kjøbenhavn ikke vil blive saa vel forsynet, som den ellers vilde blive. Dette bliver Følgen, naar man ved en saadan uregelmæssig Bestemmelse vil gribe ind i Næringsforholdene, da forrykker man Omfætningen i den ene eller den anden Retning. Og, naar man endelig troer, at det vil blive uoverkommeligt den 31te Marts næste Aar at expedere alle dem, der ville have Godtgjørelser, der tilkomme dem efter Consumtionsanordningen, da troer jeg, man her seer et Lustsyn, som

stet ikke vil fremkomme. For det Første maa jeg bemærke, at det jo staaer Enhver frit for betimeligt at skaffe sig den Godtgjørelse, der tilkommer ham, han behøver jo ikke at vente til det sidste Dieblit; og jeg holder mig fremdeles overbevist om, at man her i Kjøbenhavn ikke vil gaae til Smaaligheder, men at kun de, som troe, at deres Handelsomsætning kræver det, ville benytte sig af denne Foranstaltning, saa jeg troer altsaa, at fra denne Side vil der ikke være Noget til Hindre for at lade Lovgivningens Bestemmelse vedblive uforandret. Der er vistnok Ingen, der mere villigt end jeg erkjender, at det maa gjælde i en Finantshuusholdning, hvad der gjælder i enhver anden Huusholdning, at man maa passe paa Stillingen; men jeg troer, at, naar man vil forandre en Skattelov, som den, her er Tale om, da maa det skee med al den Conseqvens, selve Loven fører med sig, og ikke give Anledning til Uregelmæssigheder, hvorved man udsætter sig for at forrykke og gribe ind i Næringsforholdene paa en unaturlig Maade. Men, da jeg seer, at jeg ikke kan formaae det høitærede Thing til at gaae ind paa den Ansøelse af Sagen, som jeg anseer for den ene rigtige, skal jeg kun endnu bemærke, at, naar man ikke vil antage Forslaget saaledes som det foreligger fra Udvælgets Majoritet, da troer jeg, man maa vel vogte sig for at gaae ind paa det Forslag, som er stillet af Minoriteten, og at man i saa Fald hellere maa vælge Forslaget, saaledes som det er kommet fra Folkethinget. Det er, som bekendt, det, som det ærede Thing og jeg selv har stemt for, og jeg skal ikke være utilbøielig til at blive derved, naar det Forslag, jeg har stillet, forkastes. Naar jeg har været med at stille Forslaget, som jeg nu har søgt at forsvare, da er det, fordi jeg anseer det for det ene Rigtige, og er overbevist om, at, naar Loven, af formelle Grunde, skal gaae tilbage til det andet Thing, vil man ogsaa der med Hensyn til dette Spørgsmaal erkjende, at der er Meget, der taler for, at denne Forandring foregaaer.

Besælfy: Naar den ærede Ordfører har meent, at Finantserne, dengang Consumtionen blev paalagt, have lidt et Tab derved,